

BREU PRESENTACIÓ DEL SALM 86

Unifiqueu, Senyor, el meu cor tot sencer, perquè veneri el vostre Nom.

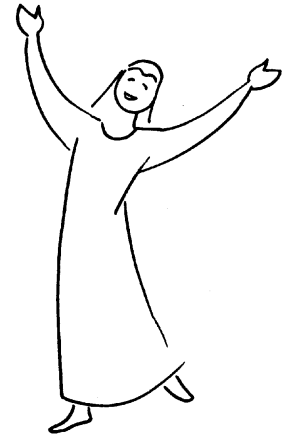
Aquest Salm és una súplica composta de frases molt incisives [jaculatòries], algunes d'elles manllevades d'altres parts del Saltiri. Algun autor el considera com una petita antologia del Saltiri. Adonem-nos d'algunes peculiaritats:

☞ **L'ORANT.** El **Salm 86** és un salm individual, al contrari dels seus veïns Salms 85 i 87. Des dels primers versets, l'orant s'autopresenta humilment com a “ un **pobre** desvalgut “ [1], “ un **fidel** del Senyor “ (**amic** diu alguna versió), “ un **servent** “ [2], *que confia en Déu* [2] *que clama constantment a Déu* [3], *que eleva a Déu la seva ànima* [4], *que acut al Senyor en moments de crisi* [7], *que sap que és escoltat* [7], *que està fascinat amb l'amor tan gran que Déu li té* [13], *que és conscient que Déu l'ha salvat* [13...]

- És fàcil admetre que aquestes són les disposicions d'una ànima a la pregària, de tota pregària davant Déu. Són també, les disposicions escaients a un cristià que vol pregar el **Salm 86**.

☞ **DÉU, EL SENYOR.** Sortint de si mateix, l'orant reconeix **estar davant d'un Déu** que acollirà la seva pregària, perquè **Ell: és indulgent i bo** [5], **és ric en amor** [5], **està atent i escolta** [7], **és entrançable i benigne** [15], **és lent en el càstig** [15], **és fidel en l'amor** [15], **és consol i ajuda** [7], en definitiva **és l'únic Déu** [10].

- Aquesta *descripció* de Déu, interpel·la al cristià: ¿ Reconeix, en aquests trets, el Déu a qui dirigeix la seva pregària diària, freqüent o esporàdica ?.

- **El nom de DÉU** [en les tres versions: אֲדֹנָי adoni = **senyor meu**, amo meu; אֱלֹהֵי eloi = **Déu meu**, i יהוה Yahweh = **Déu**], **envaeix tot el Salm 86**. No menys de 14 vegades és mencionat, com un intent de fer sensible la seva presència real. De fet **la convicció de la presència del Senyor és un element intrínsec i essencial de tota pregària**.

☞ **PRECS.** Déu n'hi do el **ventall de peticions** que l'orant posa a la consideració amorosa de Déu: *que l'escolti i li doni una resposta* [1]; *que el protegeixi i el salvi* [2]; *que el compadeixi* [3]; *que alegri la seva ànima* [4]; *que posi sobre ell la mirada* [16]; *que l'enforteixi* [16]; *que li mostri el camí de la veritat* [11]; *que unifiqui el seu cor tot sencer* [11]....

No deixa de sorprendre que no s'especifica cap situació puntual o causativa de l'orant.

- Aquestes aspiracions existencials, de caràcter genèric, poden alimentar la pietat del cristià en qualsevulla època o eventualitat puntual del seu camí cap a Déu.

- El verset 10 ens ofereix una de les professions de fe més sublimes del Salteri; la Tradició musulmana l'ha feta seva. (**Alà és gran** i Mahoma el seu Profeta)
- El verset 11 és la súplica més original del Salm: *Unifiqueu el meu cor*....És molt escaient per aquell cristià que se sent internament dividit per una munió de pols d'atracció, “petits déuets” que diria Schökel, que estiregassen el seu cor. L'Esperit, amb la seva força, pot unificar i simplificar [fer senzill] el meu cor per tal que sigui totalment per a Déu.

Déu perdona; és el seu ofici. (François-Marie Arouet, dit VOLTAIRE)